

XEFATURA DO ESTADO

7677 *LEI 9/2006, do 28 de abril, sobre avaliación dos efectos de determinados plans e programas no ambiente. («BOE» 102, do 29-4-2006.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

A exigencia dunha avaliación ambiental das actividades que probablemente vaian causar impacto negativo sobre o ambiente apareceu no marco internacional na Conferencia de Nacións Unidas sobre Medio Ambiente Humano, celebrada en Estocolmo en 1972, e posteriormente na Conferencia de Nacións Unidas sobre Medio Ambiente e Desenvolvemento, celebrada en Río de Janeiro en 1992. Delas nacen boa parte dos tratados internacionais en materia de ambiente e desenvolvemento sustentable, incluído tamén o dereito ambiental español e comunitario. Son exemplos diso as directivas 85/337/CEE do Consello, do 27 de xuño de 1985, e 97/11/CE do Consello, do 3 de marzo de 1997, relativas á avaliación das repercusións de determinados proxectos públicos e privados sobre o ambiente e, no ámbito internacional, o convenio da Comisión Económica para Europa das Nacións Unidas sobre avaliación do impacto no ambiente nun contexto transfronteirizo, asinado en Espoo en 1991, e o seu protocolo sobre avaliación ambiental estratéxica, asinado en Kiev en 2003.

Nesta liña de actuación, a avaliación de impacto ambiental constitúe un instrumento eficaz en España para a consecución dun desenvolvemento sustentable mediante a consideración dos aspectos ambientais en determinadas actuacións públicas ou privadas, desde a súa incorporación ao noso dereito interno co Real decreto legislativo 1302/1986, do 28 de xuño, de avaliación de impacto ambiental.

Porén, este instrumento amosou as súas carencias cando se trata de evitar ou corrixir os efectos ambientais no caso das tomas de decisión das fases anteriores á de proxectos. Era necesario, polo tanto, establecer unha ferramenta que permitise actuar dunha forma estratéxica en tales fases.

Esta lei, por tanto, introduce na lexislación española a avaliación ambiental de plans e programas, tamén coñecida como avaliación ambiental estratéxica, como un instrumento de prevención que permita integrar os aspectos ambientais na toma de decisións de plans e programas públicos, baseándose na longa experiencia na avaliación de impacto ambiental de proxectos, tanto no ámbito da Administración xeral do Estado como no ámbito autonómico, e incorpora ao noso dereito interno a Directiva 2001/42/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 27 de xuño de 2001, relativa á avaliación dos efectos de determinados plans e programas no ambiente.

A entrada en vigor da lei suporá a realización dun proceso de avaliación ambiental estratéxica dos plans e programas que elaboren e aproben as distintas administracións públicas. Neste sentido, as comunidades autónomas, titulares de competencias como a ordenación do territorio e urbanismo, que implican unha actividade planificadora, terán un papel relevante no adecuado cumprimento da citada directiva e da súa norma de transposición.

Os fundamentos que informan tal directiva son o principio de cautela e a necesidade de protección do ambiente a través da integración deste compoñente nas políticas e actividades sectoriais. E iso para garantir que as repercusións previsibles sobre o ambiente das actuacións investidoras sexan tidas en conta antes da adopción e durante a preparación dos plans e programas nun proceso continuo, desde a fase preliminar de borrador, antes das consultas, á última fase de proposta de plan ou programa. Este proceso non debe ser unha mera xustificación dos plans, senón un instrumento de integración do ambiente nas políticas sectoriais para garantir un desenvolvemento sustentable máis duradeiro, xusto e saudable que permita afrontar os grandes retos da sustentabilidade como son o uso racional dos recursos naturais, a prevención e redución da contaminación, a innovación tecnolóxica e a cohesión social.

Neste mesmo sentido, considérase que se obtén un claro beneficio empresarial pola inclusión da información ambiental na toma de decisións ao promover solucións sustentables, eficaces e eficientes.

Tamén se garante a adecuada coordinación entre Estados membros da Unión Europea en relación coa afectación ambiental transfronteiriza de plans e programas que poidan ter influencia alén do Estado decisor.

Por último, un dos obxectivos principais desta directiva, e así se recolle nesta lei, é o fomento da transparencia e a participación cidadá a través do acceso en prazos adecuados a unha información exhaustiva e fidedigna do proceso planificador.

En canto á súa estrutura, o texto dividiuse en tres títulos. O primeiro aborda a regulación das previsións xerais da norma, define o seu obxecto e incorpora as definicións necesarias para a súa comprensión e correcta aplicación. Así mesmo, delimitase o ámbito de aplicación tanto de modo directo, no artigo 3, como indirectamente mediante a regulación dun procedemento específico no artigo 4, que deberá ser observado para determinar se certos plans

e programas, en concreto os de reducido ámbito territorial ou as modificacións menores de plans e programas, quedan ou non incluídos no dito ámbito. O título I péchase coa identificación das administracións competentes para executar a lei e cun artigo de peche sobre os supostos de concorrencia de plans e sobre a xerarquización que poida existir entre eles.

O título II contén as previsións que, con carácter básico, integran o réxime xurídico da avaliación ambiental. Desta maneira, regúlase o substrato material do procedemento e identifícanse aqueles elementos que constitúen o seu contido e que necesariamente se deberán integrar no proceso de elaboración e aprobación dos plans ou programas. Descríbese así o contido básico e alcance do denominado «informe de sustentabilidade ambiental», instrumento a través do cal se identificarán, describirán e avaliarán os probables efectos significativos sobre o ambiente que poidan derivar da aplicación do plan ou programa, así como as alternativas razoables, incluída entre outras a alternativa cero, que podería supoñer a non-realización do dito plan ou programa.

Así mesmo, ordénase a forma en que se deberá realizar o trámite de consultas, tanto ordinarias como transfronteirizas, e identifícase o público interesado que necesariamente deberá ser consultado, interesados entre os que se fai mención expresa ás persoas xurídicas sen ánimo de lucro dedicadas á protección do ambiente. Este título ocúpase igualmente da publicidade das actuacións e da decisión tomada. Por último, incorpora a «memoria ambiental» na cal se analiza a avaliación ambiental estratéxica do plan ou programa realizada polo órgano promotor no seu conxunto, isto é, o modo en que se integraron no plan ou programa os aspectos ambientais, como se tomaron en consideración o informe de sustentabilidade ambiental, os resultados das consultas e o resultado, se é o caso, das consultas transfronteirizas.

O título III regula a avaliación ambiental dos plans e programas promovidos pola Administración xeral do Estado e os seus organismos públicos. Seguindo a estrutura do título II, atribúe ao Ministerio de Medio Ambiente a condición de órgano ambiental respecto dos plans e programas estatais e determina os prazos concretos que deberán observar os órganos estatais durante a planificación estratéxica.

A lei inclúe tamén cinco disposicións adicionais referidas, entre outras cuestións, ao cofinanciamento da Comunidade Europea e á relación da avaliación ambiental de plans e programas coa avaliación de impacto ambiental de proxectos.

Tamén contén disposicións transitorias fundamentalmente referidas á aplicación da lei aos plans e programas iniciados con anterioridade á súa entrada en vigor.

Por outra parte, e co fin de atender a demanda interposta contra o Reino de España pola Comisión Europea con data do 27 de xullo de 2004, pola incompleta transposición da Directiva 85/337/CEE, modificada pola Directiva 97/11/CE, a disposición derradeira primeira modifica o Real decreto legislativo 1302/1986, do 28 de xuño, de avaliación de impacto ambiental, naqueles aspectos necesarios para dar cumprimento estrito ás exixencias comunitarias establecidas nestas directivas, sen prexuízo dunha posible reforma posterior que fose necesaria para aplicar os novos criterios que exixa unha adecuada política de avaliación ambiental.

As seguintes disposicións derradeiras establecen a aplicación da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, como supletoria, o título competencial ao abeiro do cal se dita a lei, a autorización ao Goberno para a súa execución e desenvolvemento e a entrada en vigor.

Finalmente, incorpora dous anexos, o primeiro, relativo ao contido do informe de sustentabilidade ambiental,

e o segundo, sobre os criterios para determinar a posible significación dos efectos sobre o ambiente dos plans e programas.

En definitiva, esta lei pretende integrar os aspectos ambientais na elaboración e aprobación de plans e programas para alcanzar un elevado nivel de protección do ambiente e promover o desenvolvemento sustentable na súa tripla dimensión económica, social e ambiental, a través dun proceso continuo de avaliación en que se garanta a transparencia e a participación.

TÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 1. *Obxecto da lei.*

Esta lei ten por obxecto promover un desenvolvemento sustentable, conseguir un elevado nivel de protección do ambiente e contribuír á integración dos aspectos ambientais na preparación e adopción de plans e programas, mediante a realización dunha avaliación ambiental daqueles que poidan ter efectos significativos sobre o ambiente.

Por medio desta lei incorpórase ao ordenamento xurídico español a Directiva 2001/42/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 27 de xuño de 2001, relativa á avaliación dos efectos de determinados plans e programas no ambiente.

Artigo 2. *Definicións.*

Para os efectos desta lei, entenderase por:

a) Plans e programas: o conxunto de estratexias, directrices e propostas que prevé unha Administración pública para satisfacer necesidades sociais, non executables directamente, senón a través do seu desenvolvemento por medio dun conxunto de proxectos.

b) Órgano promotor: aquel órgano dunha Administración pública, estatal, autonómica ou local, que inicia o procedemento para a elaboración e adopción dun plan ou programa e, en consecuencia, debe integrar os aspectos ambientais no seu contido a través dun proceso de avaliación ambiental.

c) Órgano ambiental: o órgano da Administración pública que en colaboración co órgano promotor vela pola integración dos aspectos ambientais na elaboración dos plans ou programas.

d) Avaliación ambiental: o proceso que permite a integración dos aspectos ambientais nos plans e programas mediante a preparación do informe de sustentabilidade ambiental, da celebración de consultas, da consideración do informe de sustentabilidade ambiental, dos resultados das consultas e da memoria ambiental, e da subministración de información sobre a súa aprobación.

e) Informe de sustentabilidade ambiental: informe elaborado polo órgano promotor que, sendo parte integrante do plan ou programa, contén a información requirida no artigo 8 e no anexo I.

f) Público: calquera persoa física ou xurídica, así como as súas asociacións, organizacións ou grupos, constituídos consonte a normativa que lles sexa de aplicación.

g) Zonas de reducido ámbito territorial: ámbito territorial en que polas súas escasas dimensións o nivel de protección do ambiente e a integración ambiental se poden conseguir de forma similar, ben mediante a aplicación da avaliación ambiental dun plan ou programa, ben mediante a aplicación da avaliación de impacto ambiental dos proxectos que o realizan.

h) Modificacións menores: cambios nas características dos plans ou programas xa aprobados ou adoptados que non constitúen variacións fundamentais das estratexias, directrices e propostas ou da súa cronoloxía pero que producen diferenzas nas características dos efectos previstos ou da zona de influencia.

i) Memoria ambiental: documento que valora a integración dos aspectos ambientais realizada durante o proceso de avaliación, así como o informe de sustentabilidade ambiental e a súa calidade, o resultado das consultas e como estas se tomaron en consideración, ademais da previsión sobre os impactos significativos da aplicación do plan ou programa, e establece as determinacións finais.

Artigo 3. *Ámbito de aplicación.*

1. Serán obxecto de avaliación ambiental, de acordo con esta lei, os plans e programas, así como as súas modificacións, que poidan ter efectos significativos sobre o ambiente e que cumpran os dous requisitos seguintes:

a) Que sexan elaborados ou aprobados por unha Administración pública.

b) Que a súa elaboración e aprobación veña exixida por unha disposición legal ou regulamentaria ou por acordo do Consello de Ministros ou do Consello de Goberno dunha comunidade autónoma.

2. Entenderase que teñen efectos significativos sobre o ambiente aqueles plans e programas que teñan cabida nalgunha das seguintes categorías:

a) Os que establezan o marco para a futura autorización de proxectos legalmente sometidos a avaliación de impacto ambiental nas seguintes materias: agricultura, gandaría, silvicultura, acuicultura, pesca, enerxía, minaría, industria, transporte, xestión de residuos, xestión de recursos hídricos, ocupación do dominio público marítimo terrestre, telecomunicacións, turismo, ordenación do territorio urbano e rural, ou do uso do solo.

b) Os que requiran unha avaliación conforme a normativa reguladora da Rede Ecolóxica Europea Natura 2000, regulada na Lei 4/1989, do 27 de marzo, de conservación dos espazos naturais e da flora e a fauna silvestres.

3. Nos termos previstos no artigo 4, someteranse, así mesmo, a avaliación ambiental cando se preveja que poidan ter efectos significativos no ambiente:

a) Os plans e programas que establezan o uso de zonas de reducido ámbito territorial.

b) As modificacións menores de plans e programas.

c) Os plans e programas distintos aos previstos no número 2.a).

4. Esta lei non será de aplicación aos seguintes plans e programas:

a) Aos que teñan como único obxecto a defensa nacional ou a protección civil en casos de emerxencia.

b) Aos de tipo financeiro ou orzamentario.

Artigo 4. *Determinación da existencia de efectos significativos no ambiente de determinados plans e programas.*

1. Nos supostos previstos no artigo 3.3, o órgano ambiental determinará se un plan ou programa, ou a súa modificación, debe ser obxecto de avaliación ambiental. Para iso, consultarase previamente polo menos ás administracións públicas afectadas a que se refire o artigo 9.

2. Tal determinación poderase realizar ben caso por caso, ben especificando tipos de plans e programas, ben combinando ambos os métodos. En calquera dos tres

supostos, teranse en conta os criterios establecidos no anexo II.

3. En calquera caso, farase pública a decisión que se adopte, explicando os motivos razoados da decisión.

Artigo 5. *Administración competente.*

1. Corresponde realizar as actuacións previstas nesta lei á Administración pública competente para a elaboración e aprobación do plan ou programa, xa sexa con carácter definitivo, xa sexa como requisito previo para a súa remisión ás Cortes Xerais ou, se é o caso, ás asembleas lexislativas das comunidades autónomas.

2. No caso de plans e programas cuxa elaboración ou aprobación corresponda ás entidades locais, as actuacións previstas nesta lei corresponderán á Administración que determine a lexislación autonómica.

3. As administracións públicas axustarán as súas actuacións aos principios de información mutua, cooperación e colaboración. Para tal efecto, as consultas que deba realizar unha Administración pública garantirán a debida ponderación da totalidade dos intereses públicos implicados e, en particular, a daqueles cuxa xestión estea encomendada a outras administracións públicas.

Naqueles plans e programas promovidos pola Administración xeral do Estado ponderaranse os intereses públicos das comunidades autónomas que se vexan afectadas polas previsións dos ditos plans e programas.

Artigo 6. *Concurrencia e xerarquía de plans ou programas.*

1. Cando exista unha concurrencia de plans ou programas promovidos por diferentes administracións públicas, estas deberán adoptar as medidas necesarias co fin de que se poidan complementar e para evitar que se produza unha duplicidade de avaliacións, asegurando que todos os efectos ambientais significativos de cada un son convenientemente avaliados.

2. Cando os plans e programas se estruturen en distintos ámbitos xerárquicos de decisión dunha mesma Administración pública, a avaliación ambiental en cada un deles deberase realizar tendo en conta a fase do proceso de decisión en que se encontra o plan ou programa, para evitar a duplicidade de avaliacións, aplicando o disposto no artigo 8.

TÍTULO II

Avaliación ambiental

Artigo 7. *Avaliación ambiental.*

1. A lexislación reguladora dos plans e programas introducirá no procedemento administrativo aplicable para a súa elaboración e aprobación un proceso de avaliación ambiental en que o órgano promotor integrará os aspectos ambientais e que constará das seguintes actuacións:

- a) A elaboración dun informe de sustentabilidade ambiental, cuxa amplitude, nivel de detalle e grao de especificación será determinado polo órgano ambiental.
- b) A realización de consultas.
- c) A elaboración da memoria ambiental.
- d) A consideración do informe de sustentabilidade ambiental, do resultado das consultas e da memoria ambiental na toma de decisións.
- e) A publicidade da información sobre a aprobación do plan ou programa.

2. Cando non estivese previsto un procedemento para a elaboración e aprobación do plan ou programa, as administracións públicas competentes establecerán os procedementos que garantan o cumprimento desta lei.

3. O proceso de avaliación establecido no número 1 deste artigo establecerá tamén os procedementos para asegurar que a avaliación ambiental sempre se realice durante o proceso de elaboración dos plans ou programas e antes da aprobación.

Artigo 8. *Informe de sustentabilidade ambiental.*

1. No informe de sustentabilidade ambiental, o órgano promotor debe identificar, describir e avaliar os probables efectos significativos sobre o ambiente que poidan derivar da aplicación do plan ou programa, así como unhas alternativas razoables, técnica e ambientalmente viables, incluída entre outras a alternativa cero, que teñan en conta os obxectivos e o ámbito territorial de aplicación do plan ou programa. Para estes efectos, entenderase por alternativa cero a non-realización do dito plan ou programa.

2. O informe de sustentabilidade ambiental facilitará a información especificada no anexo I, así como aquela que se considere razoablemente necesaria para asegurar a calidade do informe. Para estes efectos, teranse en conta os seguintes extremos:

- a) Os coñecementos e métodos de avaliación existentes.
- b) O contido e nivel de detalle do plan ou programa.
- c) A fase do proceso de decisión en que se encontra.
- d) A medida en que a avaliación de determinados aspectos necesita ser complementada noutras fases do dito proceso, para evitar a súa repetición.

3. Poderase utilizar a información pertinente dispoñible que se obtivese noutras fases do proceso de decisión ou na elaboración dos plans e programas promovidos por outras administracións públicas así como os que deriven da aplicación da normativa vixente.

4. O informe de sustentabilidade ambiental, como parte integrante da documentación do plan ou programa, debe ser accesible e intelixible para o público e as administracións públicas, e conterá un resumo non técnico da información a que se refire o anexo I.

Artigo 9. *Alcance do informe de sustentabilidade ambiental.*

1. A amplitude, nivel de detalle e o grao de especificación do informe de sustentabilidade ambiental determinarao o órgano ambiental, tras identificar e consultar as administracións públicas afectadas e o público interesado.

Consideraranse administracións públicas afectadas, exclusivamente para os efectos desta lei, aquelas que teñen competencias específicas nas seguintes materias: biodiversidade, poboación, saúde humana, fauna, flora, terra, auga, aire, factores climáticos, bens materiais, patrimonio cultural, incluído o patrimonio histórico, paisaxe, ordenación do territorio e urbanismo.

A consulta poderase ampliar a outras persoas físicas ou xurídicas, públicas ou privadas, vinculadas á protección do ambiente.

A determinación da amplitude e nivel de detalle do informe de sustentabilidade ambiental comunicarase ao órgano promotor mediante un documento de referencia que incluírá ademais os criterios ambientais estratéxicos e indicadores dos obxectivos ambientais e principios de sustentabilidade aplicables en cada caso.

2. Durante a determinación do alcance do informe de sustentabilidade ambiental, o órgano ambiental deberá definir as modalidades de información e consulta, así como identificar as administracións públicas afectadas e o público interesado.

3. O contido das actuacións a que se refiren os números 1 e 2 será público.

Artigo 10. *Consultas.*

1. A fase de consultas sobre a versión preliminar do plan ou programa, que inclúe o informe de sustentabilidade ambiental, implica as seguintes actuacións:

- a) Posta á disposición do público.
- b) Consulta ás administracións públicas afectadas e ao público interesado, que disporán dun prazo mínimo de 45 días para examinalo e formular observacións.

2. Para os efectos desta lei, entenderase por público interesado:

a) Toda persoa física ou xurídica en que conorra calquera das circunstancias previstas no artigo 31 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

b) Calquera persoa xurídica sen ánimo de lucro que cumpra os seguintes requisitos:

1.º Que teña como fins acreditados nos seus estatutos, entre outros, a protección do ambiente en xeral ou a dalgún dos seus elementos en particular, e que tales fins poidan resultar afectados polo plan ou programa de que se trate.

2.º Que leve polo menos dous anos legalmente constituída e veña exercendo de modo activo as actividades necesarias para alcanzar os fins previstos nos seus estatutos.

3. As entidades locais consultadas poderán incorporar un pronunciamento expreso acerca da sustentabilidade do plan ou programa.

Artigo 11. *Consultas transfronteirizas.*

1. Cando se considere que a execución dun plan ou programa poida ter efectos significativos sobre o ambiente doutro Estado membro da Unión Europea, ou cando un Estado membro que se poida ver significativamente afectado o solicite, a Administración pública promotora, a través do Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación, comunicarlle ao dito Estado a posibilidade de abrir un período de consultas bilaterais para estudar tales efectos, así como as medidas que, se é o caso, se poidan acordar para suprimilos ou reducilos. Para tales efectos, facilitaráselle ao Estado membro en cuestión un exemplar da versión preliminar do plan ou programa de que se trate e o informe de sustentabilidade ambiental, con anterioridade á súa aprobación.

2. Se o Estado membro manifestase a súa vontade de abrir o dito período de consultas, o Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación, logo de consulta á Administración pública promotora, negociará coas autoridades competentes do dito Estado o calendario razoable de reunións a que se deberán axustar as consultas e as medidas que deban ser adoptadas para garantir que as autoridades ambientais e o público interesado do dito Estado, na medida en que poida resultar significativamente afectado, teñan ocasión de manifestar a súa opinión sobre o plan ou programa, antes da súa aprobación definitiva ou da súa ulterior remisión para a súa tramitación polo procedemento lexislativo que corresponda.

3. A delegación do Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación responsable da negociación incluirá,

polo menos, un representante da Administración pública promotora do plan ou programa, así como do órgano ambiental correspondente, e en calquera caso unha representación da Administración autonómica en cuxo territorio se fose promover o dito plan ou programa.

4. O procedemento de consulta transfronteiriza iniciárase mediante comunicación do órgano promotor do plan ou programa dirixida ao Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación, xunto coa seguinte documentación:

a) Un exemplar da versión preliminar do plan ou programa.

b) Unha copia do informe de sustentabilidade ambiental.

c) Unha memoria sucinta en que se expoñan de maneira motivada os fundamentos de feito e de dereito que xustifican a necesidade de poñer en coñecemento doutro Estado membro o plan ou programa de que se trate e en que se identifiquen os representantes da Administración pública promotora que, se é o caso, deba de se integrar na delegación do citado ministerio.

5. Se a apertura do período de consultas transfronteirizas fose promovida pola autoridade do Estado membro susceptible de ser afectado pola execución do plan ou programa, o Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación porao en coñecemento do órgano promotor e da Administración autonómica afectada se esta non fose a promotora. O órgano promotor remitirá a documentación a que se refire o punto anterior, co fin de iniciar o procedemento de consulta transfronteiriza.

6. Os prazos previstos na normativa reguladora da aprobación, modificación ou revisión dos plans e programas quedarán suspendidos ata que conclúan as negociacións do procedemento de consultas transfronteirizas.

7. Cando un Estado membro da Unión Europea comunique que no seu territorio está prevista a execución dun plan ou programa que pode ter efectos significativos sobre o ambiente de España, o Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación poñerá en coñecemento do Ministerio de Medio Ambiente, o cal coa participación dos órganos ambientais das comunidades autónomas afectadas, actuará como órgano ambiental nas consultas bilaterais que se fagan para estudar tales efectos, así como as medidas que, se é o caso, se poidan acordar para suprimilos ou reducilos.

O Ministerio de Medio Ambiente garantirá que as administracións públicas afectadas e o público interesado son consultados de acordo co establecido no artigo 10. Para estes efectos, definirá os termos en que se realizará o trámite de consultas en colaboración cos órganos competentes das comunidades autónomas afectadas pola execución do plan ou programa promovido por outro Estado membro da Unión Europea.

Artigo 12. *Memoria ambiental.*

Finalizada a fase de consultas, elaborárase unha memoria ambiental con obxecto de valorar a integración dos aspectos ambientais na proposta de plan ou programa, en que se analizarán o proceso de avaliación, o informe de sustentabilidade ambiental e a súa calidade, e avaliarase o resultado das consultas realizadas e como se tomaron en consideración e analizarase a previsión dos impactos significativos da aplicación do plan ou programa.

A memoria ambiental conterá as determinacións finais que se deban incorporar á proposta do plan ou programa.

A memoria ambiental é preceptiva e terase en conta no plan ou programa antes da súa aprobación definitiva. Será realizada, no ámbito da Administración xeral do Estado, de acordo co establecido no artigo 22 e, no ámbito

das comunidades autónomas, polo órgano ou órganos que estas determinen, e, en todo caso, co acordo do órgano ambiental.

Artigo 13. *Proposta de plan ou programa.*

O órgano promotor elaborará a proposta de plan ou programa tomando en consideración o informe de sustentabilidade ambiental, as alegacións formuladas nas consultas, incluíndo, se é o caso, as consultas transfronteirizas, e a memoria ambiental.

Artigo 14. *Publicidade.*

Unha vez aprobado o correspondente plan ou programa, o órgano promotor porá á disposición do órgano ambiental, das administracións públicas afectadas, do público e dos Estados membros consultados a seguinte documentación:

- a) O plan ou programa aprobado.
- b) Unha declaración que resuma os seguintes aspectos:

1.º De que maneira se integraron no plan ou programa os aspectos ambientais.

2.º Como se tomaron en consideración o informe de sustentabilidade ambiental, os resultados das consultas, incluíndo, se é o caso, as consultas transfronteirizas, a memoria ambiental, así como, cando proceda, as discrepancias que puidesen xurdir no proceso.

3.º As razóns da elección do plan ou programa aprobados, en relación coas alternativas consideradas.

c) As medidas adoptadas para o seguimento dos efectos no ambiente da aplicación do plan ou programa.

d) Un resumo non técnico sobre a documentación contida nas letras b) e c).

Artigo 15. *Seguimento.*

1. Os órganos promotores deberán realizar un seguimento dos efectos no ambiente da aplicación ou execución dos plans e programas, para identificar con prontitude os efectos adversos non previstos e permitir levar a cabo as medidas adecuadas para evitalos. O órgano ambiental correspondente participará no seguimento dos ditos plans ou programas.

2. Para evitar duplicidades poderanse utilizar mecanismos de seguimento xa existentes.

TÍTULO III

Avaliación ambiental de plans e programas estatais

Artigo 16. *Órgano ambiental.*

O Ministerio de Medio Ambiente actuará como órgano ambiental dos plans e programas promovidos pola Administración xeral do Estado e os seus organismos públicos.

Artigo 17. *Determinación da existencia de efectos significativos no ambiente.*

1. Cando haxa que determinar caso por caso se un plan ou programa dos previstos no artigo 3.3 debe ser obxecto de avaliación ambiental, o Ministerio de Medio Ambiente resolverá no prazo dun mes, logo de consulta polo menos ás administracións públicas afectadas.

2. Para os efectos do previsto no punto anterior, o órgano promotor remitirá ao Ministerio de Medio

Ambiente unha análise realizada a partir dos criterios do anexo II, xunto coa documentación necesaria para a iniciación da avaliación ambiental, cando se prevexan impactos significativos.

3. Mediante real decreto, por proposta conxunta do ministerio promotor e do Ministerio de Medio Ambiente, e logo de consulta ás administracións públicas afectadas, poderanse especificar os tipos de plans e programas que requirirán avaliación ambiental, de acordo cos criterios do anexo II.

Artigo 18. *Iniciación.*

Os órganos da Administración xeral do Estado e dos organismos públicos vinculados ou dependentes dela que promovan un plan ou programa deberán comunicar ao Ministerio de Medio Ambiente a súa iniciación. Á dita comunicación xuntaránlle unha avaliación dos seguintes aspectos:

- a) Os obxectivos da planificación.
- b) O alcance e contido da planificación, das propostas e das súas alternativas.
- c) O desenvolvemento previsible do plan ou programa.
- d) Os efectos ambientais previsibles.
- e) Os efectos previsibles sobre os elementos estratéxicos do territorio, sobre a planificación sectorial implicada, sobre a planificación territorial e sobre as normas aplicables.

Artigo 19. *Intervención previa do órgano ambiental.*

1. Á vista da documentación recibida, o Ministerio de Medio Ambiente realizará as actuacións que se indican a continuación:

a) Identificará as administracións públicas afectadas e o público interesado que se debe consultar.

b) Elaborará un documento de referencia cos criterios ambientais estratéxicos e indicadores dos obxectivos ambientais e principios de sustentabilidade aplicables en cada caso e determinará o contido, coa amplitude e o nivel de detalle necesarios, da información que se debe ter en conta no informe de sustentabilidade ambiental.

Para iso, consultará polo menos as administracións públicas afectadas a que se refire a alínea a), ás cales dará un prazo de 30 días para que remitan as súas suxestións.

c) Definirá as modalidades, a amplitude e os prazos de información e consultas, que como mínimo serán de 45 días, que se deberán realizar durante o procedemento de elaboración do plan ou programa, tomando en consideración o disposto no procedemento de aprobación do plan ou programa correspondente. As modalidades de información e consulta poderanse realizar por medios convencionais, telemáticos ou calquera outro, sempre que acrediten a realización da consulta.

2. O órgano promotor tomará parte nas actuacións de intervención preliminar do órgano ambiental. O Ministerio de Medio Ambiente poderá requirir do órgano promotor a ampliación ou aclaración da documentación remitida.

3. Nun prazo máximo de tres meses desde a recepción da documentación a que fai referencia o artigo 18, o Ministerio de Medio Ambiente trasladará ao órgano promotor o documento de referencia.

4. O Ministerio de Medio Ambiente porá á disposición pública o documento de referencia, a relación de administracións públicas afectadas e o público interesado identificados, e as modalidades de información e consulta.

Así mesmo, remitirá o documento de referencia ás administracións públicas afectadas e a calquera outra

persoa física ou xurídica, pública ou privada, que, se é o caso, fose consultada.

Artigo 20. Informe de sustentabilidade ambiental.

O órgano promotor elaborará o informe de sustentabilidade ambiental consonte os criterios contidos no documento de referencia.

Artigo 21. Consultas.

O órgano promotor someterá a versión preliminar do plan ou programa, incluíndo o informe de sustentabilidade ambiental, a consultas nos prazos e modalidades definidos polo Ministerio de Medio Ambiente segundo o disposto no artigo 19.1.c).

O órgano promotor responderá motivadamente ás observacións e alegacións que se formulen nas consultas, para cuxos efectos elaborará un documento en que se xustifique como se tomaron en consideración aquelas na proposta de plan ou programa incluíndo o informe de sustentabilidade ambiental. Unha copia do dito documento, que incluírá tamén unha explicación relativa á forma en que se tomaron en consideración as consultas transfronteirizas que puidesen ter realizado, será remitida ao Ministerio de Medio Ambiente.

Artigo 22. Memoria ambiental.

Finalizada a fase de consultas, incluíndo, se é o caso, as consultas transfronteirizas, o órgano promotor e o Ministerio de Medio Ambiente elaborarán conxuntamente a memoria ambiental, de conformidade co establecido no artigo 12.

Artigo 23. Proposta de plan ou programa.

O órgano promotor elaborará a proposta de plan ou programa tomando en consideración o informe de sustentabilidade ambiental, as alegacións formuladas nas consultas, incluíndo, se é o caso, as consultas transfronteirizas, e a memoria ambiental.

Artigo 24. Publicidade.

Nos termos do artigo 14, unha vez aprobado o plan ou programa, o órgano promotor porao á disposición do Ministerio de Medio Ambiente, das administracións públicas afectadas consultadas, do público e, se é o caso, dos Estados consultados.

Artigo 25. Seguimento.

1. Os órganos promotores deberán realizar un seguimento dos efectos no ambiente da aplicación ou execución dos plans e programas conforme o previsto no artigo 15. O Ministerio de Medio Ambiente participará no seguimento dos ditos plans ou programas e poderá solicitar información e realizar as comprobacións que considere necesarias para verificar a información que figura no informe de sustentabilidade ambiental.

2. Para evitar duplicidades poderanse utilizar mecanismos de seguimento xa existentes.

Disposición adicional primeira. Plans e programas cofinanciados pola Comunidade Europea.

A avaliación ambiental de plans e programas cofinanciados pola Comunidade Europea realizarase de conformidade co previsto na normativa comunitaria que lle resulte de aplicación.

Disposición adicional segunda. Información sobre a aplicación da lei.

1. As administracións públicas colaborarán e intercambiarán a información que resulte necesaria para o adecuado cumprimento das obrigas internacionais do Estado español. Así mesmo, as administracións públicas competentes farán chegar ao Ministerio de Medio Ambiente un catálogo en que se identifiquen debidamente os tipos de plans e programas que no seu ordenamento respectivo quedan incluídos no ámbito de aplicación desta lei, co fin de cumprir coa obriga de información á Comisión Europea.

2. O Ministerio de Medio Ambiente, no ámbito das competencias da Administración xeral do Estado, informará anualmente ás Cortes das actividades desenvolvidas en aplicación do disposto nesta lei.

Disposición adicional terceira. Relación coa avaliación de impacto ambiental de proxectos.

A avaliación ambiental realizada conforme esta lei non excluírá a aplicación da lexislación sobre avaliación do impacto ambiental de proxectos. A avaliación ambiental que se fixese a un plan ou programa terase en conta na avaliación de impacto ambiental dos proxectos que o desenvolvan.

Disposición adicional cuarta. Informes preceptivos previstos na lexislación sectorial.

A avaliación ambiental realizada conforme esta lei non excluírá a exigencia dos informes preceptivos que se deban solicitar ao abeiro da lexislación sectorial correspondente.

Disposición adicional quinta. Infraestruturas de titularidade estatal.

Para os efectos do previsto no artigo 6.1, non se deberán someter a un novo proceso de avaliación como consecuencia da elaboración e aprobación dun plan de ordenación urbanística ou territorial as infraestruturas de titularidade estatal en cuxa planificación sectorial se realíza a avaliación ambiental conforme o disposto nesta lei.

En tales casos, a Administración pública competente para a aprobación do plan de ordenación urbanística ou territorial poderá exixir que se teñan en conta os aspectos non especificamente considerados na primeira avaliación ambiental.

Disposición adicional sexta. Banco de datos de avaliación ambiental.

1. O Ministerio de Medio Ambiente creará un banco de datos coa información relativa ás avaliacións ambientais que se realicen no ámbito da Administración do Estado.

2. A información contida no dito banco de datos deberá ser accesible ao público e manterase actualizada conforme a lexislación sobre acceso á información ambiental e participación pública en materia de ambiente.

Disposición adicional sétima. Dotación de medios.

O Goberno garantirá a dotación dos medios humanos e materiais suficientes aos órganos da Administración xeral do Estado responsables da aplicación desta lei.

Disposición transitoria primeira. *Plans e programas iniciados con anterioridade á entrada en vigor da lei.*

1. A obriga a que fai referencia o artigo 7 aplicarase aos plans e programas cuxo primeiro acto preparatorio formal sexa posterior ao 21 de xullo de 2004.

2. A obriga a que fai referencia o artigo 7 aplicarase aos plans e programas cuxo primeiro acto preparatorio formal sexa anterior ao 21 de xullo de 2004 e cuxa aprobación, xa sexa con carácter definitivo, xa sexa como requisito previo para a súa remisión ás Cortes Xerais ou, se é o caso, ás asembleas legislativas das comunidades autónomas, se produza con posterioridade ao 21 de xullo de 2006, salvo que a Administración pública competente decida, caso por caso e de forma motivada, que iso é inviable.

En tal suposto, informárase o público da decisión adoptada.

3. Para os efectos do previsto nesta disposición transitoria, entenderase polo primeiro acto preparatorio formal o documento oficial dunha Administración pública competente que manifeste a intención de promover a elaboración do contido dun plan ou programa e mobilice para iso recursos económicos e técnicos que fagan posible a súa presentación para a súa aprobación.

Disposición transitoria segunda. *Exclusión de determinados plans e programas cofinanciados pola Comunidade Europea.*

Esta lei non se aplicará aos plans e programas cofinanciados pola Comunidade Europea con cargo aos respectivos períodos de programación vixentes para os regulamentos (CE) n.º 1257/1999 do Consello, do 17 de maio de 1999, e 1260/1999 do Consello, do 21 de xuño de 1999.

Disposición derogatoria.

Queda derogada a «Disposición transitoria única. Procedemento en curso» da Lei 6/2001, do 8 de maio, de modificación do Real decreto legislativo 1302/1986, do 28 de xuño, de avaliación de impacto ambiental.

Disposición derradeira primeira. *Modificación do Real decreto legislativo 1302/1986, do 28 de xuño, de avaliación de impacto ambiental.*

O Real decreto legislativo 1302/1986, do 28 de xuño, de avaliación de impacto ambiental, modifícase nos seguintes termos:

Un. Dáse nova redacción aos artigos 1, 2, 3, 4 e 7 e introdúcese un novo artigo 4 bis, quedando todos eles redactados do seguinte modo:

«Artigo 1.

1. A avaliación do impacto ambiental identificará, describirá e avaliará de forma apropiada, en función de cada caso particular e de conformidade con este real decreto legislativo, os efectos directos e indirectos dun proxecto sobre os seguintes factores:

- a) O ser humano, a fauna e a flora.
- b) O solo, a auga, o aire, o clima e a paisaxe.
- c) Os bens materiais e o patrimonio cultural.
- d) A interacción entre os factores mencionados anteriormente.

2. Os proxectos públicos e privados consistentes na realización das obras, instalacións ou de calquera outra actividade comprendida no anexo I deberán someter a unha avaliación de impacto

ambiental na forma prevista neste real decreto legislativo.

3. Os proxectos públicos ou privados consistentes na realización das obras, instalacións ou de calquera outra actividade comprendida no anexo II, así como calquera proxecto non incluído no anexo I que poida afectar directa ou indirectamente os espazos da Rede Ecolóxica Europea Natura 2000, só se deberán someter a unha avaliación de impacto ambiental na forma prevista neste real decreto legislativo cando así o decida o órgano ambiental en cada caso. A decisión, que debe ser motivada e pública, axustarase aos criterios establecidos no anexo III.

O establecido no parágrafo anterior non será de aplicación a aqueles proxectos para os que a normativa das comunidades autónomas, no ámbito das súas competencias, ben exixa avaliación de impacto ambiental, en todo caso, ben fíxase limiares, de acordo cos criterios do anexo III, para determinar cando os ditos proxectos se deben someter a avaliación de impacto ambiental.

4. A persoa física ou xurídica, pública ou privada que se propoña realizar un proxecto dos comprendidos no anexo I deste Real decreto legislativo, xuntaralle á solicitude un documento comprensivo do proxecto con, polo menos, o seguinte contido:

- a) A definición, características e situación do proxecto.
- b) As principais alternativas que se consideran e a análise dos potenciais impactos de cada unha delas.
- c) Un diagnóstico territorial e do ambiente afectado polo proxecto.

Nos proxectos que deban ser autorizados ou aprobados pola Administración xeral do Estado, a solicitude e a documentación a que se refire este punto presentaranse ante o órgano con competencia substantiva.

5. A persoa física ou xurídica, pública ou privada que se propoña realizar un proxecto dos comprendidos no anexo II deste real decreto legislativo, xuntaralle á solicitude un documento ambiental do proxecto con, polo menos, o seguinte contido:

- a) A definición, características e situación do proxecto.
- b) As principais alternativas estudadas.
- c) Unha análise de impactos potenciais no ambiente.
- d) As medidas preventivas, correctoras ou compensatorias para a adecuada protección do ambiente.
- e) A forma de realizar o seguimento que garanta o cumprimento das indicacións e medidas protectoras e correctoras contidas no documento ambiental.

Nos proxectos que deban ser autorizados ou aprobados pola Administración xeral do Estado, a solicitude e a documentación a que se refire este punto presentaranse ante o órgano con competencia substantiva.

6. No ámbito da Administración xeral do Estado, o órgano substantivo, unha vez mostrada a súa conformidade cos documentos recollidos nos puntos anteriores, enviaraos ao órgano ambiental co obxecto de iniciar o trámite de avaliación de impacto ambiental.

7. Para os proxectos recollidos no anexo II que non se sometan ao procedemento de avaliación de impacto ambiental, o órgano ambiental ditará reso-

lución no prazo correspondente tras consultar as administracións, persoas e institucións afectadas pola realización do proxecto.

No ámbito da Administración xeral do Estado, a dita resolución será ditada polo órgano ambiental no prazo de tres meses.

Cando da información recibida na fase de consultas se determine que os citados proxectos se deban someter ao procedemento de avaliación de impacto ambiental, darase traslado ao promotor das contestacións recibidas ás consultas efectuadas, para que continúe coa tramitación.

Artigo 2.

1. Os proxectos que, segundo o artigo 1 deste real decreto lexislativo, deban de se someter a avaliación de impacto ambiental deberán incluír un estudo de impacto ambiental que conterà, polo menos, os seguintes datos:

a) Descrición xeral do proxecto e exixencias previsibles no tempo, en relación coa utilización do solo e doutros recursos naturais. Estimación dos tipos e cantidades de residuos vertidos e emisións de materia ou enerxía resultantes.

b) Unha exposición das principais alternativas estudadas e unha xustificación das principais razóns da solución adoptada, tendo en conta os efectos ambientais.

c) Avaliación dos efectos previsibles directos ou indirectos do proxecto sobre a poboación, a flora, a fauna, o solo, o aire, a auga, os factores climáticos, a paisaxe e os bens materiais, incluído o patrimonio histórico artístico e o arqueolóxico. Así mesmo, atenderase á interacción entre todos estes factores.

d) Medidas previstas para reducir, eliminar ou compensar os efectos ambientais significativos.

e) Programa de vixilancia ambiental.

f) Resumo do estudo e conclusións en termos facilmente comprensibles. Informe, se é o caso, das dificultades informativas ou técnicas encontradas na elaboración deste.

2. A administración porá á disposición do titular do proxecto os informes e calquera outra documentación que conste no seu poder cando resulte de utilidade para a realización do estudo de impacto ambiental.

3. A amplitude e o nivel de detalle do estudo de impacto ambiental determinarase polo órgano ambiental tras consultar as administracións afectadas. A consulta poderase ampliar a outras persoas físicas ou xurídicas, públicas ou privadas, vinculadas á protección do ambiente.

Nos proxectos que deban ser autorizados ou aprobados pola Administración xeral do Estado, o prazo para trasladar ao órgano promotor a amplitude e nivel de detalle do estudo de impacto ambiental será de tres meses, computándose desde a recepción da solicitude e documentación a que se refire o artigo 1.4.

4. Se o promotor non sometese o estudo de impacto ambiental ao trámite de información pública, no prazo fixado pola comunidade autónoma, procederase a archivar o expediente, sendo necesario, se é o caso, iniciar novamente o trámite de avaliación de impacto ambiental.

Nos proxectos que deban ser autorizados ou aprobados pola Administración xeral do Estado, o dito prazo será de dous anos e computarase desde que o promotor reciba as contestacións formuladas ás consultas efectuadas.

Artigo 3.

1. O estudo de impacto ambiental será sometido polo órgano substantivo, dentro do procedemento aplicable para a autorización ou realización do proxecto, e conxuntamente co proxecto, ao trámite de información pública e demais informes que nel se establezan. Así mesmo, ao realizar o trámite de información pública, o órgano substantivo remitirá a mesma documentación ás administracións afectadas para o seu exame e formulación de observacións.

2. Os resultados das consultas e información pública deberaos tomar en consideración o promotor no seu proxecto, así como o órgano substantivo na autorización deste.

Artigo 4.

1. Con carácter previo á resolución administrativa que se adopte para a realización ou, se é o caso, autorización da obra, instalación ou actividade de que se trate, o órgano substantivo remitirá o expediente ao órgano ambiental, acompañado, se é o caso, das observacións que considere oportunas, co obxecto de que se formule unha declaración de impacto, en que se determinen as condicións que se deban establecer orientadas á adecuada protección do ambiente e os recursos naturais. Os prazos para remitir o expediente ao órgano ambiental e para formular a declaración de impacto ambiental serán fixados pola comunidade autónoma.

Nos proxectos que deban ser autorizados ou aprobados pola Administración xeral do Estado, os ditos prazos serán de seis e tres meses respectivamente.

2. No suposto de discrepancia entre ambos os órganos, resolverá, segundo a Administración que tramitase o expediente, o Consello de Ministros ou o órgano de goberno da comunidade autónoma correspondente ou, se é o caso, o que a dita comunidade determinase.

3. A declaración de impacto farase pública en todo caso.

4. A declaración de impacto ambiental do proxecto ou actividade caducará se non se comezase a súa execución no prazo fixado pola comunidade autónoma. En tales casos, o promotor deberá iniciar novamente o trámite de avaliación ambiental do proxecto.

Nos proxectos que deban ser autorizados ou aprobados pola Administración xeral do Estado, o dito prazo será de cinco anos.

5. Non obstante, o órgano ambiental poderá resolver, por solicitude do promotor, que a dita declaración segue vixente ao non se produciren cambios substanciais nos elementos esenciais que serviron de base para realizar a avaliación de impacto ambiental. O prazo máximo de emisión do informe sobre a revisión da declaración de impacto ambiental será o que fixe a comunidade autónoma. Transcorrido o dito prazo sen que se emitise o citado informe, poderase entender vixente a declaración de impacto ambiental formulada no seu día.

Nos proxectos que deban ser autorizados ou aprobados pola Administración xeral do Estado, o prazo máximo de remisión do informe sobre a revisión da declaración de impacto ambiental será de sesenta días.

6. Para os efectos previstos neste artigo, o promotor de calquera proxecto ou actividade sometido a avaliación de impacto ambiental deberá comunicar ao órgano ambiental, coa suficiente antelación, a data de comezo da súa execución.

Artigo 4 *bis*.

1. Cando se adopte, a decisión sobre a aprobación do proxecto será feita pública polo órgano substantivo que a adoptase, o cal porá á disposición do público a seguinte información:

a) O contido da decisión e as condicións impostas.

b) As principais razóns e consideracións en que se basea a decisión, en relación coas observacións e opinións expresadas durante a avaliación de impacto ambiental.

c) Unha descrición, cando sexa necesario, das principais medidas para evitar, reducir e, se é posible, anular os principais efectos adversos.

2. A información a que se refire o punto anterior será enviada aos Estados membros que fosen consultados segundo o artigo 6.

Artigo 7.

1. Corresponde aos órganos substantivos por razón da materia ou aos órganos que, se é o caso, designen as comunidades autónomas respecto aos proxectos que non sexan de competencia estatal, o seguimento e vixilancia do cumprimento da declaración de impacto ambiental. Sen prexuízo diso, o órgano ambiental poderá solicitar información daqueles ao respecto, así como efectuar as comprobacións necesarias para verificar o cumprimento das condicións.

O órgano substantivo comunicará ao órgano ambiental o comezo e final das obras así como o comezo da fase de explotación.

2. As potestades sancionadoras corresponderán ao órgano substantivo nos proxectos que deban ser autorizados ou aprobados pola Administración xeral do Estado.»

Dous. O número 5.º da letra b) do grupo 9, «Outros proxectos», do anexo I queda redactado do seguinte modo:

«5.º Dragaxes mariñas para a obtención de area.»

Tres. Engádese un novo punto coa letra d) no grupo 9 «Outros proxectos» do anexo I co seguinte contido:

«d) Todos os proxectos incluídos no anexo II cando sexa exixida a avaliación de impacto ambiental pola normativa autonómica.»

Catro. A letra b) do grupo 7, «Proxectos de infraestruturas», do anexo II queda redactado do seguinte modo:

«b) Proxectos de urbanizacións, incluída a construción de centros comerciais e aparcadoiros.»

Cinco. Engádense dous novos puntos no grupo 9, «Outros proxectos», do anexo II:

«m) Urbanizacións de vacacións e complexos hoteleiros fóra de áreas urbanas e construcións asociadas.»

«n) Os proxectos que non estando recollidos no anexo I nin II cando así o requira a normativa autonómica e por solicitude do órgano ambiental da comunidade autónoma en que estea situado o proxecto, acreditando para iso que poidan ter efectos significativos no ambiente. A exixencia de avaliación de impacto ambiental pola normativa autonómica poderá servir de acreditación para os efectos deste punto.»

Seis. A rúbrica do anexo III queda redactada do seguinte modo:

«Criterios de selección previstos no número 3 do artigo 1»

Disposición derradeira segunda. *Aplicación da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.*

En todo o non establecido nesta lei será de aplicación o disposto na Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

Disposición derradeira terceira. *Título competencial.*

Esta lei ten carácter de lexislación básica ao abeiro do disposto no artigo 149.1.23.^a da Constitución, excepto o título III, as disposicións adicionais segunda punto segundo, sexta e sétima, e a disposición derradeira cuarta punto terceiro, que se aplicarán á Administración xeral do Estado e aos seus organismos públicos.

Disposición derradeira cuarta. *Autorización de desenvolvemento.*

1. O Goberno, no ámbito das súas competencias, ditará cantas disposicións sexan necesarias para a execución e desenvolvemento do establecido nesta lei.

2. Así mesmo, autorízase o Goberno a adaptar os anexos ás modificacións que, se é o caso, sexan introducidas pola normativa comunitaria.

3. Os titulares dos ministerios afectados e o Ministerio de Medio Ambiente elaborarán as instrucións técnicas precisas para facilitar a aplicación desta lei.

Disposición derradeira quinta. *Modificación da Lei 11/1997, do 24 de abril, de envases e residuos de envases.*

O número 1 do artigo 2 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 2. *Envase: todo produto fabricado con materiais de calquera natureza e que se utilice para conter, protexer, manipular, distribuír e presentar mercadorías, desde materias primas ata artigos acabados, en calquera fase da cadea de fabricación, distribución e consumo. Consideranse tamén envases todos os artigos desbotables utilizados con este mesmo fin. Dentro deste concepto inclúense unicamente os envases de venda ou primarios, os envases colectivos ou secundarios e os envases de transporte ou terciarios.*

Consideraranse envases os artigos que se axusten á definición mencionada anteriormente sen prexuízo doutras funcións que o envase tamén poida desempeñar, salvo que o artigo forme parte integrante dun produto e sexa necesario para conter, sustentar ou preservar o dito produto durante toda a súa vida útil, e todos os seus elementos estean destinados a seren usados, consumidos ou eliminados conxuntamente.

Consideraranse envases os artigos deseñados e destinados a seren enchidos no punto de venda e os artigos desbotables vendidos cheos ou deseñados e destinados á enchedura no punto de venda, a condición de que desempeñen a función de envase.

Os elementos do envase e elementos auxiliares integrados nel consideraranse parte do envase ao cal van unidos; os elementos auxiliares directamente colgados do produto ou atados a el e que desempeñen a función de envase consideraranse envases, salvo que formen parte integrante do produto e todos os seus elementos estean destinados a seren consumidos ou eliminados conxuntamente.

Considéranse envases industriais ou comerciais aqueles que sexan de uso e consumo exclusivo nas industrias, comercios, servizos ou explotacións agrícolas e gandeiras e que, por tanto, non sexan susceptibles de uso e consumo ordinario nos domicilios particulares.»

Disposición derradeira sexta. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no Boletín Oficial del Estado.

Por tanto,

Mando a todos os españois, particulares e autoridades que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 28 de abril de 2006.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANEXO I

Contido do informe de sustentabilidade ambiental

A información que deberá conter o informe de sustentabilidade ambiental previsto no artigo 8 será, como mínimo, a seguinte:

a) Un esbozo do contido, obxectivos principais do plan ou programa e relacións con outros plans e programas conexos.

b) Os aspectos relevantes da situación actual do ambiente e a súa probable evolución en caso de non aplicar o plan ou programa.

c) As características ambientais das zonas que se poidan ver afectadas de maneira significativa.

d) Calquera problema ambiental existente que sexa relevante para o plan ou programa, incluíndo en concreto os relacionados con calquera zona de particular importancia ambiental designada de conformidade coa lexislación aplicable sobre espazos naturais e especies protexidas.

e) Os obxectivos de protección ambiental fixados nos ámbitos internacional, comunitario ou nacional que garden relación co plan ou programa e a maneira en que tales obxectivos e calquera aspecto ambiental se tiveron en conta durante a súa elaboración.

f) Os probables efectos¹ significativos no ambiente, incluídos aspectos como a biodiversidade, a poboación, a saúde humana, a fauna, a flora, a terra, a auga, o aire, os factores climáticos, os bens materiais, o patrimonio cultural, incluído o patrimonio histórico, a paisaxe e a interrelación entre estes factores.

g) As medidas previstas para previr, reducir e, na medida do posible, contrarrestar calquera efecto significativo negativo no ambiente pola aplicación do plan ou programa.

h) Un resumo das razóns da selección das alternativas previstas e unha descrición da maneira en que se realizou a avaliación, incluídas as dificultades (como deficiencias técnicas ou falta de coñecementos e experiencia) que puidesen encontrar á hora de solicitar a información requirida.

A selección das alternativas en caso de propostas tecnológicas incluírá un resumo do estado da arte de cada unha e xustificará os motivos da elección respecto ás mellores técnicas dispoñibles en cada caso.

i) Unha descrición das medidas previstas para o seguimento, de conformidade co artigo 15.

j) Un resumo non técnico da información facilitada en virtude dos parágrafos precedentes.

k) Un informe sobre a viabilidade económica das alternativas e das medidas dirixidas a previr, reducir ou paliar os efectos negativos do plan ou programa.

ANEXO II

Criterios para determinar a posible significación dos efectos sobre o ambiente

1. As características dos plans e programas, considerando en particular:

a) A medida en que o plan ou programa establece un marco para proxectos e outras actividades con respecto á situación, á natureza, ás dimensións, ás condicións de funcionamento ou mediante a asignación de recursos.

b) A medida en que o plan ou programa inflúe noutros plans ou programas, incluídos os que estean xerarquizados.

c) A pertinencia do plan ou programa para a integración de consideracións ambientais, co obxecto, en particular, de promover o desenvolvemento sustentable.

d) Problemas ambientais significativos relacionados co plan ou programa.

e) A pertinencia do plan ou programa para a implantación da lexislación comunitaria ou nacional en materia de ambiente (por exemplo, os plans ou programas relacionados coa xestión de residuos ou a protección dos recursos hídricos).

2. As características dos efectos e da área probablemente afectada, considerando en particular:

a) A probabilidade, duración, frecuencia e reversibilidade dos efectos.

b) O carácter acumulativo dos efectos.

c) O carácter transfronteirizo dos efectos.

d) Os riscos para a saúde humana ou o ambiente (debidos, por exemplo, a accidentes).

e) A magnitude e o alcance espacial dos efectos (área xeográfica e tamaño da poboación que se poidan ver afectadas).

f) O valor e a vulnerabilidade da área probablemente afectada a causa:

1.º Das características naturais especiais ou o patrimonio cultural.

2.º Da superación de estándares de calidade ambiental ou de valores límite.

3.º Da explotación intensiva do solo.

4.º Dos efectos en áreas ou paisaxes con rango de protección recoñecido nos ámbitos nacional, comunitario ou internacional.

¹ Estes efectos deben comprender os efectos secundarios, acumulativos, sinérxicos, a curto, medio e longo prazo, permanentes e temporais, positivos e negativos.

7678

LEI 10/2006, do 28 de abril, pola que se modifica a Lei 43/2003, do 21 de novembro, de montes. («BOE» 102, do 29-4-2006.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

No ano 2003, as Cortes Xerais aprobaron unha nova normativa en materia de montes, a Lei 43/2003, do 21 de novembro, de montes, a través da cal se procedía a actualizar o réxime xurídico regulador dos espazos forestais de acordo coa nova concepción do ambiente consagrada